

РЕШЕНИЕ

№ 719

гр. София, 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7884** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д "ИТ" – С., срещу решение от 16.06.2021 г. (без номер), постановено по НАХД № 17027/2020 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 02-ри състав, с което е отменено наказателно постановление № 22-007057/11.12.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма], на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда /КТ/, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв., за нарушение по чл. 62, ал.1, врчл.1, ал.2 от КТ.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на постановеното от въззивния съд решение. Сочи се, че както акта за установяване на административно нарушение, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление, съдържат всички, изискуеми се в съответствие с чл.42 и чл.7 от ЗАНН реквизити, при липса на допуснати процесуални нарушения при провеждане на административнонаказателното производство. Посочва се, че нарушението е безспорно доказано от събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, които по категоричен начин сочат, че в случая са били налице предпоставките за сключване на трудов договор с работника.

Прави се искане обжалваното решение да бъде отменено, както и възражение за прекомерност на евентуално поискан от ответната страна адвокатски хонорар.

Ответникът по касация – [фирма], се представляват от адв. К., който моли съда да съобрази доводите, наведени в отговора по касационната жалба.

Прокурора при Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, моли същата да бъде оставена без уважение.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Съдът, като извърши служебна проверка, по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол, от компетентен съд, в рамките на правомощията му, в съответствие с приложимите материално-правни норми. Не е налице съществено нарушение на процесуалните правила.

На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установена от въззивния съд фактическа обстановка, както следва:

На 11.06.2020г., инспектори при Д „ИТ“ – С., - св. В. В. / гл. инспектор/ и В. М., Ш. Х. и Е. П., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на ответника по касация. За тази цел посетили строителен обект, находящ се в Гр. С., район „П.“, местност „Суха река Запад“ - „МФЖС с магазини и подземни гаражи и ограда с височина 2 м.“ в УПИ Х. -84, кв. 12д. На мястото заварили множество наети лица, сред които и св. Д., който извършвал строително - монтажни работи, свързани с дейността „арматурист“ и бил облечен в работно облекло. Инспекторите предоставили на работниците да попълнят декларации – списък, в която св. Д. вписал, че престира труда си в дружеството на длъжност „арматурист“, „2 седмица“, с работното време - от 08:00 до 17:00 часа и уговорено заплащане от 500 лева седмично, както и, че има сключен граждански, но не и трудов договор с дружеството - работодател. Чрез проверка в служебната система на Д„ИТ“ – С., инспекторите установили, че за св. Д. няма вписан сключен трудов договор.

Проверката по документи продължила и на 16.06.2020г., когато в офиса на Д„ИТ“-С., от представляващ дружеството наред с други писмени материали, било представено и копие от граждански договор от 01.06.2020г. за извършване на работа чрез личен труд, сключен между дружеството-жалбоподател и св. Д., за периода от 15 дни и служебна бележка от същата дата, за проведен първоначален инструктаж по безопасност на работника.

Контролната си дейност инспекторите по труда приключили на 02.09.2020г., когато материализирали констатациите си в протокол за извършена проверка, изх. №ПР 2015217, чрез който дали и задължителни за изпълнение предписания към работодателя.

За така установеното от нея нарушение по чл.62, ал.1, вр.чл.1, ал.2 от КТ, на 29.09.2020г., св. В. съставила акт за установяване на административно нарушение. Въз основа на така съставения акт, на 11.12.2020г. Директорът на Д„ИТ“ – С., издал атакуваното пред въззивния съд наказателно постановление.

Въззивния съд е събрал необходимите и относими доказателства, като в решението си е изложил мотиви, относно преценката на доказателствата, която е извършил и е достигнал от правилни правни изводи, изцяло споделими от касационната инстанция. Правилно контролираният съд е посочил, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, е допуснато особено съществено, неотстранимо нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неспазване на преклузивния, тримесечен срок, съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Този срок по своята същност е давностен и започва да тече от момента на откриване на нарушителя. Нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН установява безусловно процесуалното правило, че образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е съставен акт в тримесечен срок, считано от откриване на нарушителя. Съответно правилни са изводите на въззивния съд, че това е моментът, в който актосъставителят е могъл обективно да установи нарушителят. В тази връзка, в хода на съдебното дирене пред СРС, са събрани достатъчно доказателства, от които е видно, че актосъставителят, е имал обективна възможност да установи нарушението и неговия извършител още в момента на проверката на място в строителния обект, на 11.06.2020 г. Именно тогава, е установено лицето, което според контролните органи е полагало труд без да е страна по трудов договор, което се подкрепя и от показанията на св. В., от които е видно, че на място е извършила проверка в съответния регистър на ИА“ГИТ“ и е констатирала, че св. Д. работи без наличието на изискуемия се в писмен вид и реквизити трудов договор. Въпреки това акта за установяване на административно нарушение, е съставен на 29.09.2020 г. от св. В..

Съгласно възприетото в т. 2 от Тълкувателно решение № 48 от 28.X.1981 г. по н. д. № 48/81 г. на Общото събрание на Наказателна колегия, което съгласно разпоредбата на чл.130 от Закона за съдебната власт, е задължително за сраните и съдът: „...Съобразно изискването на чл. 34, ал. 1, пр. 2 ЗАНН административнонаказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на престъплението. Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административнонаказателно преследване - тримесечен и едногодишен. Първият срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушението е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя...“ . Следователно този срок, не може да бъде продължен, чрез действия на контролния орган, в т. ч. чрез съставяне на документ с последваща дата, конкретно протокол за извършена проверка от 29.09.2020г. Процесуалните правила предпоставят този тримесечен срок, за изясняване на релевантните за отговорността на нарушителя обстоятелства, като след изтичането му възможността тя да бъде реализирана се преклудира. Предвид високорисковия характер на строителните дейности, бездействието на контролния орган е недопустимо.

В случая акта за установяване на административно нарушение , е следвало да бъде съставен най-късно на 11.09.2020г. След като това не е било сторено, възможността за образуване на административнонаказателно производство , е изчерпана, поради което и издаденото въз основа на акта наказателно постановление е незаконосъобразно.

Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като първоинстанционния съд е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона процесуални способности,

не/допускането на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, съответно законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, контролирания съд, е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, по който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при съблюдаване на процесуалните правила относно събирането, проверката и анализа на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения. Съдебното решение е съобразено с материалния закон, процесуалните правила и е обосновано. При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, като изложените в същия аргументи не следва да бъдат преповтаряни.

Предвид горното, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Поради липсата на изрично искане пред касационната инстанция, за присъждане на разноски за процесуално представителство на търговското дружество, и липса на доказателства за тяхното реализиране, такива не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.06.2021 г. (без номер), постановено по НАХД № 17027/2020 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 02-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.